

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813205550
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813205550.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 13C, CH- 6300 Zug, Švajčiarsko, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Karadžičova č. 8, Bratislava, proti odporcovi: M. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. M. č. XXX, t. č. B., A. č. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie č. 7, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká č. 36, Bratislava, o zaplatenie 1091,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 135,72 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 135,72 eura od 21.06.2010 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n a v a.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na starne odporcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 159,17 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 27.03.2013 doplnený podaním zo dňa 17.06.2013 domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 1530,35 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1091,09 eura od 21.06.2008 do zaplatenia, s úrokom vo výške 0,05% denne zo sumy 1091,09 eura od 21.06.2008 do zaplatenia a zaplatenia trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 13.12.2007 bol odporcovi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. poskytnutá pôžička vo výške 1508,33 eura splatná v 30 mesačných splátkach vo výške 45,24 eura. Odporca si túto povinnosť nesplnil a neuhradil sumu 1091,09 eura. Pohľadávka pôvodného navrhovateľa ku dňu podania návrhu na súd predstavovala sumu 1530,35 eura (neuhradená časť úveru 1091,09 eura, zmluvná pokuta vo výške 439,26 eura) s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1091,09 eura od 21.06.2008 do zaplatenia a úrokom 0,05% denne zo sumy 1091,09 eura od 21.06.2008 do zaplatenia. Pôvodný navrhovateľ ako postupník a spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako postupca uzavreli dňa 12.09.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pôvodnému navrhovateľovi postúpená splatná pohľadávka voči odporcovi vo výške 1530,35 eura s príslušenstvom. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca odporcovi listom zo dňa 30.09.2011, pričom ho vyzval na úhradu predmetného dlhu. Odporca dlh pôvodnému navrhovateľovi neuhradil.

Písomným podaním zo dňa 13.05.2014 podal pôvodný navrhovateľ návrh na zmenu účastníka na strane navrhovateľa, nakoľko Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 31.01.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky voči odporcovi.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 16.09.2014 č. k. 13C/10/2014-33 pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa podľa § 92 ods. 2 a 3 OSP a pripustil vstup navrhovateľa do konania namiesto pôvodného navrhovateľa.

Oznámením zo dňa 04.11.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie č. 7, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká č. 36, Bratislava.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomným podaním zo dňa 27.01.2015, v ktorom žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť a priznať im náhradu trov právneho zastúpenia. Vo vyjadrení vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku, nakoľko mal za to, že odporca sa ocitol v omeškaní prvý krát dňa 21.06.2008, pričom ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dluhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať. Keďže navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 27.03.2013, mal za to, že tak urobil po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Namietal tiež neplatnosť postúpenia pohľadávky pôvodného veriteľa na navrhovateľa, a teda tým nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v tomto konaní.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 02.02.2015 čiastočne zobral svoj návrh späť, a to v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a poplatkov v sume 439,26 eura, úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 1091,09 eura od 21.06.2008 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 21.06.2008 do 20.06.2010. Navrhovateľ sa v ďalšom konaní domáhal len zaplatenia sumy 1091,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1091,09 eura od 21.06.2010 do zaplatenia.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 05.02.2015 č. k. 13/10/2014-47 pripustil zmenu návrhu v zmysle písomného podania zo dňa 02.02.2015 a konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a poplatkov v sume 439,26 eura, úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 1091,09 eura od 21.06.2008 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 21.06.2008 do 20.06.2010 zastavil v zmysle § 95 ods. 1 a 3 a § 96 ods. 1 a 3 OSP.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril na pojednávaní dňa 25.02.2015, kde uviedol, že predmetnú zmluvu o pôžičke uzavrel a tovar na základe nej zakúpený užíval. Potvrdil, že predmetnú pôžičku riadne nesplácal, nakoľko stratil zamestnanie a ostal bez príjmov. Vzhľadom na to, že išlo o zmluvu o pôžičke uzavretú v decembri 2007, na základe ktorej mal predmetný úver vrátiť v 30 mesačných splátkach, ktoré sa stali splatnými každý mesiac nasledujúci po uzavretí zmluvy, považoval mesačné splátky, ktoré sa stali splatné tri roky pred podaním návrhu navrhovateľom na súd za premlčané. Mal za to, že dlhuje súčasnému navrhovateľovi oveľa nižšiu sumu, akou sa domáha podaným návrhom. Žiadal, aby ho súd zaviazal zaplatiť navrhovateľovi len nepremľčané splátky s tým, aby ich mohol uhradiť navrhovateľovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 25.02.2015 konanom v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, vedľajšieho účastníka a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v zmysle § 101 ods. 2 OSP, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané.

Súd vykonal dokazovanie v predmetnej veci výsluchom odporcu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä: návrhom, zmluvou o pôžičke zo dňa 13.12.2007, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z OR pôvodného navrhovateľa, plnomocenstvom, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.09.2011, výzvu OS Prievidza zo dňa 03.06.2013, zmenou návrhu pôvodného navrhovateľa zo dňa 17.06.2013, oznámením navrhovateľa zo dňa 17.06.2013, návrhom na zmenu navrhovateľa zo dňa 13.05.2014, zmluvou o postúpení zo dňa 31.01.2014, plnomocenstvom, uznesením OS Prievidza zo dňa 16.09.2014 č. k. 13C/10/2014-33, oznámením o vstupe VÚ zo dňa 04.11.2014, vyjadrením PZ VÚ zo dňa 27.01.2015, faxovým podaním PZN zo dňa 02.02.2015, originálom faxového podania zo dňa 02.02.2015, uznesením OS Prievidza

zo dňa 05.02.2015 č. k. 13C/10/2014-47, ospravedlnením PZN zo dňa 19.02.2015 a ďalším obsahom spisu. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci:

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a odporca uzavreli dňa 13.12.2007 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej uvedená spoločnosť poskytla odporcovi pôžičku v sume 28449,- Sk (944,33 eura), ktorú sa odporca zaviazal vrátiť v 30 mesačných splátkach po 1363,- Sk (45,24 eura). Prvá splátka bola splatná dňa 20.01.2008 podľa VOP, celková cena pôžičky bola 45.440,- Sk (1508,33 eura), RPMN vo výške 34,82% a posledná splátka bola splatná dňa 20.06.2010.

Odporca bol v omeškaní so splácaním predmetnej pôžičky od 20.06.2008.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2011 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. postúpila okrem iného pohľadávku voči odporcovi na pôvodného navrhovateľa (Profidebt Slovakia, s.r.o.). Postúpenie oznámil pôvodný veriteľ odporcovi listom zo dňa 30.09.2011.

Pôvodný navrhovateľ Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.01.2014 postúpil okrem iného pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 16.09.2014 č. k. 13C/10/2014-33 pripustil zmenu na strane navrhovateľa, keď pripustil vstup súčasného navrhovateľa namiesto pôvodného navrhovateľa.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 05.02.2015 č. k. 13/10/2014-47 pripustil zmenu návrhu v zmysle písomného podania navrhovateľa zo dňa 02.02.2015 a konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a poplatkov v sume 439,26 eura, úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 1091,09 eura od 21.06.2008 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 21.06.2008 do 20.06.2010 zastavil v zmysle § 95 ods. 1 a 3 a § 96 ods. 1 a 3 OSP.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania úverovej zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný čiastočne dôvodne. Po zhodnotení zisteného skutkového stavu mal súd za to, že účastníci uzavreli dňa 13.12.2007 zmluvu o pôžičke, pričom z právneho hľadiska ide o spotrebiteľský úver, ktorý poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Preskúmaním uvedenej zmluvy o pôžičke súd zistil, že uzavretá zmluva o pôžičke spĺňa náležitosti stanovené v § 4 ods. 1, 2 uvedeného zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch je aj platná. Súd konštatuje, že navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto súd prihliada z úradnej moci na premlčanie (§5b zákona č. 250/2007 Z. z.). Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu je potrebné na daný právny vzťah aplikovať aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl. OZ). To je rozdiel medzi aplikáciou Obchodného zákonníka o zmluve o úvere, ktorá je uzavretá ako absolútny obchod medzi dvoma podnikateľmi a zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá je uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kde nevyhnutne pristupuje aj aplikácia spotrebiteľských noriem. Uvedený názor bol vyjadrený aj v rozsudku KS Prešov sp. zn. 6Co 81/2012 z 14.2. 2013, ktorý bol predmetom skúmania Ústavného súdu SR vo veci I.ÚS 402/2013 z 19.6. 2013. S ohľadom na uvedené preto súd posudzoval premlčanie práva navrhovateľa v danej veci podľa ustanovení Občianskeho zákonníka aj ex offa a aj na námietku premlčania vznesenú odporcom na pojednávaní dňa 25.02.2015. Keďže ani navrhovateľ a ani právny predchodcovia navrhovateľa nevyhlásili mimoriadnu splatnosť úveru, konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.06.2010. Jednotlivé splátky pôžičky boli splatné ku 20. dňu v mesiaci každý mesiac, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.01.2008 a posledná dňa 20.06.2010. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 27.03.2013. Splátky pôžičky sa v danom prípade premlčujú v zmysle § 101 OZ v trojročnej

všeobecnej premlčacej dobe. V zmysle uvedeného platí, že všetky navrhovateľom uplatnené pohľadávky (splátky), ktoré boli splatné do dňa 27.03.2010 sú premlčané, a preto ich súd nemôže veriteľovi priznať. Vzhľadom na uvedené súd priznal navrhovateľovi len zaplatenie tých splátok predmetnej zmluvy o pôžičky, ktoré neboli premlčané, a teda boli splatné od 27.03.2010, t. j. splátky za mesiace apríl, máj a jún 2010 v celkovej výške 135,72 eura (45,24 eura * 3= 135,72 eura).

Vychádzajúc z ustanovenia § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní je v omeškaní a v zmysle § 517 ods. 2 OZ, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je povinný podľa tohto zákona platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Pri omeškaní ide o objektívnu zodpovednosť dlžníka za stav omeškania. Keďže sa jedná o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom a teda vzťah občianskoprávny, treba na tento vzťah medzi účastníkmi konania použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, t. j. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. v stave účinnom do 31.01.2013. Vzhľadom na uvedené súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v uplatnenej výške 8,5% ročne z dlžnej sumy 135,72 eura odo dňa kedy požadoval v návrhu, t. j. od 21.06.2010 až do zaplatenia, kedy odporca bol určite v omeškaní so zaplatením uvedenej sumy.

Keďže súd vyhovel návrhu navrhovateľa len v časti o zaplatenie 135,72 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 135,72 eura od 21.06.2010 do zaplatenia, vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný pre premlčanie.

Podľa § 142 ods. 3 OSP, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 a § 151 ods. 1 OSP tak, že len v nepatrnej časti neúspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli (navrhovateľ mal úspech v 8,87% a odporca mala úspech v 91,13%).

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 a § 151 ods. 1 OSP tak, že neúspešného navrhovateľa zaviazal zaplatiť takmer v celom rozsahu úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume eura v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vedľajší účastník na strane odporcu v konaní riadne hájil práva odporcu, keď vo veci poukázal na premlčanie nároku navrhovateľa uplatneného voči odporcovi v tomto konaní. Súd navrhovateľovi uložil nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13a písm. a), c) § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 159,17 eura, pričom vychádzal z hodnoty sporu v sume 1530,35 eura a priznal trovy právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 04.11.2014

odmena 71,37 eura + režijný paušál 8,04 eura,

2. písomné podanie na súd zo dňa 27.01.2015

odmena 71,37 eura + režijný paušál 8,39 eura,

t. j. odmenu 142,74 eura + režijný paušál 16,43 eura, spolu v sume 159,17 eura. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal súd náhradu trov právneho zastúpenia v sume 159,17 eura, ktorú zaviazal navrhovateľa zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 OSP v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.